

II

(Acte fără caracter legislativ)

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA (UE) 2020/912 A CONSILIULUI

din 30 iunie 2020

privind restricția temporară asupra călătoriilor neesențiale către UE și posibila eliminare a acestei restricții

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (e) și articolul 292 prima și a doua teză;

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 16 martie 2020, Comisia a adoptat o comunicare ⁽¹⁾ în cadrul căreia a recomandat aplicarea unei restricții temporare de o lună asupra călătoriilor neesențiale din țări terțe către zona UE+ ⁽²⁾. La 17 martie 2020, șefii de stat sau de guvern din UE au convenit să pună în aplicare restricția temporară a călătoriilor neesențiale. Cele patru state asociate spațiului Schengen au pus de asemenea în aplicare restricția menționată.
- (2) La 26 martie 2020, șefii de stat sau de guvern din Uniunea Europeană au convenit să aplice o restricție temporară coordonată a călătoriilor neesențiale către UE ca o consecință a pandemiei de COVID-19.
- (3) La 8 aprilie 2020 ⁽³⁾ și la 8 mai 2020 ⁽⁴⁾, Comisia a adoptat două comunicări subsecvente, fiecare dintre acestea recomandând prelungirea cu o lună a restricțiilor privind călătoriile neesențiale. Toate statele membre ale spațiului Schengen, precum și cele patru state asociate spațiului Schengen (denumite în continuare „statele membre”) au decis să pună în aplicare aceste prelungiri, ultima dintre acestea fiind valabilă până la 15 iunie 2020.
- (4) La 15 aprilie 2020, președinta Comisiei Europene și președintele Consiliului European au stabilit o „Foaie de parcurs europeană comună către ridicarea măsurilor de limitare a răspândirii COVID-19” ⁽⁵⁾. Foaia de parcurs stabilește o abordare în două etape potrivit căreia controalele la frontierele interne ar trebui eliminate într-un mod coordonat. Ulterior, restricțiile temporare la frontierele externe ar urma să fie relaxate treptat, iar rezidenților țărilor terțe ar urma să li se permită reluarea călătoriilor neesențiale către UE. Eliminarea restricției de călătorie de la frontierele externe ar trebui să aibă loc după sau în paralel cu eliminarea controalelor la frontierele interne de către statele membre.
- (5) Consultările cu statele membre au confirmat nevoia unei noi prelungiri pentru o scurtă durată a restricțiilor existente la frontierele externe și importanța unei abordări coordonate cu privire la ridicarea lor treptată.

⁽¹⁾ COM(2020) 115, 16 martie 2020.

⁽²⁾ „Zona UE+” cuprinde toate statele membre ale spațiului Schengen (inclusiv Bulgaria, Croația, Cipru și România), precum și cele patru state asociate spațiului Schengen. Aceasta include, de asemenea, Irlanda și Regatul Unit, dacă acestea decid să se alinieze.

⁽³⁾ COM(2020) 148, 8 aprilie 2020.

⁽⁴⁾ COM(2020) 222, 8 mai 2020.

⁽⁵⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/joint_eu_roadmap_lifting_covid19_containment_measures_ro.pdf

- (6) La 11 iunie 2020, Comisia a adoptat o comunicare ⁽⁶⁾ prin care a recomandat prelungirea restricției asupra călătoriilor neesențiale către UE până la 30 iunie 2020 și prin care a stabilit o abordare cu privire la o eliminare treptată a restricției asupra călătoriilor neesențiale către UE începând cu 1 iulie 2020. Toate statele membre au pus în aplicare prelungirea suplimentară până la 30 iunie.
- (7) De atunci, între statele membre au avut loc discuții cu privire la metodologia și criteriile care trebuie aplicate.
- (8) Prezenta recomandare nu aduce atingere responsabilității pe care o au statele membre de a continua să aplice articolul 6 din Codul frontierelor Schengen ⁽⁷⁾, care stabilește condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe. În special, statele membre continuă să aibă responsabilitatea de a evalua, de la caz la caz, dacă un resortisant al unei țări terțe trebuie să fie considerat o amenințare la adresa sănătății publice. În acest context, statele membre ar trebui să asigure o cooperare strânsă între autoritățile poliției de frontieră și furnizorii de servicii de transport.
- (9) Controlul la frontiere există în interesul nu doar al statului membru la ale cărui frontiere externe se aplică, ci al tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele lor interne. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că măsurile luate la frontierele externe sunt coordonate, pentru a asigura o bună funcționare a spațiului Schengen. În acest scop, statele membre ar trebui să înceapă să elimine restricția temporară asupra călătoriilor neesențiale către UE într-un mod coordonat. Ca prim pas, acest lucru ar trebui să se aplice în ceea ce privește rezidenții țărilor terțe enumerate în anexa I la prezenta recomandare. Această listă ar trebui să fie actualizată periodic.
- (10) Deciziile cu privire la posibila eliminare a restricției asupra călătoriilor neesențiale către UE ar trebui să țină seama de situația epidemiologică din cadrul UE, și anume de numărul mediu de cazuri de COVID-19 din ultimele 14 zile la 100 000 de locuitori.
- (11) Regulamentul sanitar internațional (2005) („RSI”) adoptat de cea de a 58-a Adunare Mondială a Sănătății la 23 mai 2005 a îmbunătățit coordonarea dintre statele părți la Organizația Mondială a Sănătății (OMS), care include toate statele membre ale Uniunii, în ceea ce privește pregătirea și reacția la o urgență de sănătate publică de interes internațional. Cadrul de monitorizare al RSI stabilește care sunt capacitățile de bază în domeniul sănătății publice care trebuie să fie menținute de statele părți la OMS. Datele raportate periodic de țări în acest cadru pot fi compilate și exprimate printr-un scor global ca indicator al capacității globale de răspuns.
- (12) Eficacitatea deciziilor referitoare la eliminarea restricției asupra călătoriilor neesențiale către UE depinde de punerea lor în aplicare coordonată de către statele membre pentru toate frontierele externe. Un stat membru nu ar trebui să decidă în mod unilateral să elimine restricția privind călătoriile neesențiale către UE pentru o anumită țară terță înainte ca celelalte state membre să decidă într-un mod coordonat eliminarea restricției de călătorie pentru țara respectivă. Cu toate acestea, statele membre pot, în condiții de transparență deplină, să elimine doar treptat restricțiile de călătorie pentru țările enumerate în anexa I.
- (13) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei recomandări, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezenta recomandare constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul menționat, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezenta recomandare, dacă o va pune în aplicare.
- (14) Prezenta recomandare constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽⁸⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei recomandări, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

⁽⁶⁾ COM(2020) 399, 11 iunie 2020.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

⁽⁸⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

- (15) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta recomandare constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁹⁾.
- (16) În ceea ce privește Elveția, prezenta recomandare constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE ⁽¹⁰⁾, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽¹¹⁾.
- (17) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta recomandare constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE ⁽¹²⁾ coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE ⁽¹³⁾.
- (18) Statutul juridic al prezentei recomandări, astfel cum se amintește în considerentele 13-17, nu aduce atingere necesității ca toate statele membre, în interesul bunei funcționări a spațiului Schengen, să decidă cu privire la eliminarea restricției asupra călătoriilor neesențiale către UE într-un mod coordonat,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. Statele membre ar trebui să elimine treptat restricția temporară asupra călătoriilor neesențiale către UE începând cu 1 iulie 2020 într-un mod coordonat în ceea ce privește rezidenții țărilor terțe enumerate în anexa I.

Pentru a stabili care sunt țările terțe pentru care restricția actuală asupra călătoriilor neesențiale către UE ar trebui să fie eliminată, ar trebui să se aplice metodologia și criteriile stabilite în Comunicarea Comisiei din 11 iunie 2020 ⁽¹⁴⁾ referitoare la cea de a treia evaluare a aplicării restricției temporare asupra călătoriilor neesențiale către UE. Criteriile sunt legate de situația epidemiologică și de măsurile de limitare a răspândirii virusului, inclusiv de distanțare fizică, precum și de considerații economice și sociale, și se aplică cumulativ.

2. În ceea ce privește situația epidemiologică, țările terțe enumerate în anexa I ar trebui să îndeplinească în special următoarele criterii:

— un număr apropiat sau mai mic decât media UE, înregistrată la 15 iunie 2020, de cazuri noi de COVID-19 în ultimele 14 zile la 100 000 de locuitori;

— tendința cazurilor noi în aceeași perioadă în comparație cu cele 14 zile anterioare este stabilă sau în scădere; și

⁽⁹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽¹⁰⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽¹¹⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽¹²⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽¹³⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽¹⁴⁾ COM(2020) 399, 11 iunie 2020.

— răspunsul general la pandemia de COVID-19, ținând seama de informațiile disponibile cu privire la aspecte precum testarea, supravegherea, urmărirea contactelor, limitarea răspândirii virusului, tratarea și raportarea, precum și fiabilitatea surselor de date și a informațiilor disponibile și, dacă este necesar, scorul mediu global pentru toate elementele Regulamentului sanitar internațional (RSI). Informațiile furnizate de delegațiile UE pe baza listei de verificare anexate la comunicarea din 11 iunie 2020 ar trebui să fie, de asemenea, luate în considerare.

3. Atunci când se decide dacă unui resortisant al unei țări terțe i se aplică restricția temporară asupra călătoriilor neesențiale către UE, factorul determinant ar trebui să fie faptul că își are reședința într-o țară terță în cazul căreia au fost eliminate restricțiile asupra călătoriilor neesențiale (și nu cetățenia).
4. O dată la două săptămâni, după o strânsă consultare cu Comisia, precum și cu agențiile și serviciile relevante din cadrul UE, Consiliul ar trebui să revizuiască și, dacă este cazul, să actualizeze lista țărilor terțe care figurează în anexa I, în urma unei evaluări globale bazate pe metodologia, criteriile și informațiile menționate la punctul 2.

Restricțiile de călătorie pot fi ridicate total sau parțial sau pot fi reintroduse pentru o anumită țară terță deja menționată în lista din anexa I, în funcție de modificările aduse unora dintre condițiile prevăzute mai sus și, în consecință, evaluării situației epidemiologice. Un proces decizional rapid ar trebui să se aplice în cazul unei deteriorări rapide a situației dintr-o țară terță.

5. În cazul în care restricțiile temporare de călătorie continuă să se aplice unei țări terțe, următoarele categorii de persoane ar trebui să fie exceptate de la restricția de călătorie, independent de scopul călătoriei:
 - (a) cetățenii Uniunii în înțelesul articolului 20 alineatul (1) din TFUE și resortisanții țărilor terțe care, în temeiul acordurilor dintre Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țările terțe respective, pe de altă parte, beneficiază de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii, precum și membrii familiilor acestora ⁽¹⁵⁾;
 - (b) resortisanții țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul Directivei privind rezidența pe termen lung ⁽¹⁶⁾, persoanele care au drept de ședere în temeiul altor directive ale UE sau al legislației naționale ori care dețin vize naționale pe termen lung, precum și membrii familiilor acestora.

Cu toate acestea, statele membre pot lua măsuri adecvate, cum ar fi impunerea obligației ca aceste persoane să facă obiectul autoizolării sau al unor măsuri similare la întoarcerea dintr-o țară terță pentru care se menține restricția temporară de călătorie, cu condiția să impună aceleași cerințe și resortisanților proprii.

În plus, categoriilor specifice de călători care au o funcție esențială sau îndeplinesc o necesitate esențială, astfel cum sunt menționate în anexa II, ar trebui să li permită să efectueze călătorii esențiale ⁽¹⁷⁾. Statele membre pot introduce măsuri de siguranță suplimentare pentru acești călători, în special atunci când călătoria lor are punctul de plecare într-o regiune cu risc ridicat.

Lista cuprinsă în anexa II referitoare la categoriile specifice de călători care au o funcție esențială sau îndeplinesc o necesitate esențială poate fi revizuită de către Consiliu, în strânsă consultare cu Comisia, în funcție de considerente de ordin social și economic, precum și de evaluarea globală a evoluției situației epidemiologice, pe baza metodologiei, a criteriilor și a informațiilor menționate mai sus.

6. În vederea eliminării restricției temporare asupra călătoriilor neesențiale către UE în ceea ce privește țările terțe enumerate în anexa I, reciprocitatea ar trebui să fie de asemenea luată în considerare cu regularitate și de la caz la caz.
7. Un stat membru nu ar trebui să decidă să elimine restricția asupra călătoriilor neesențiale către UE pentru o anumită țară terță înainte ca această eliminare să fi fost coordonată în conformitate cu prezenta recomandare.

⁽¹⁵⁾ Astfel cum sunt definiți la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

⁽¹⁶⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

⁽¹⁷⁾ [A se vedea, de asemenea, comunicările Comisiei din 16 martie [COM(2020) 115] și din 11 iunie 2020 [COM(2020) 399], precum și orientările acesteia din 30 martie 2020 [C(2020) 2050, 30 martie 2020].]

8. Rezidenții din Andorra, Monaco, San Marino și Vatican/Sfântul Scaun ar trebui considerați rezidenți ai UE în sensul prezentei recomandări.
9. Prezenta recomandare ar trebui pusă în aplicare de către toate statele membre la toate frontierele externe.

Adoptată la Bruxelles, 30 iunie 2020.

Pentru Consiliu
Președintele
A. METELKO-ZGOMBIĆ

ANEXA I

Țările terțe ale căror rezidenți nu ar trebui să fie afectați de restricția temporară de la frontierele externe asupra călătoriilor neesențiale către UE

1. ALGERIA
2. AUSTRALIA
3. CANADA
4. GEORGIA
5. JAPONIA
6. MUNTENEGRU
7. MAROC
8. NOUA ZEELANDĂ
9. RWANDA
10. SERBIA
11. COREEA DE SUD
12. THAILANDA
13. TUNISIA
14. URUGUAY
15. CHINA (*)

(*) sub rezerva confirmării reciprocității

ANEXA II

Categoriile specifice de călători care au o funcție esențială sau îndeplinesc o necesitate esențială:

- (i) personalul medical, cercetătorii din domeniul sănătății și personalul care se ocupă de îngrijirea persoanelor în vârstă;
 - (ii) lucrătorii transfrontalieri;
 - (iii) lucrătorii sezonieri din agricultură;
 - (iv) personalul din sectorul transporturilor;
 - (v) diplomații, personalul organizațiilor internaționale și persoanele care sunt invitate de organizațiile internaționale și a căror prezență fizică este necesară pentru buna funcționare a acestor instituții, personalul militar, lucrătorii din domeniul umanitar și personalul de protecție civilă în exercitarea atribuțiilor lor;
 - (vi) pasagerii în tranzit;
 - (vii) călătorii care se deplasează din motive familiale imperative;
 - (viii) personalul navigant maritim;
 - (ix) persoanele care au nevoie de protecție internațională sau care se încadrează la alte motive umanitare;
 - (x) resortisanții țărilor terțe care călătoresc în scopul efectuării de studii;
 - (xi) lucrătorii din țări terțe cu înaltă calificare a căror angajare este necesară din perspectivă economică și a căror activitate nu poate fi amânată sau efectuată din străinătate.
-